

JOANNIS
PRÆVOTII.
DE VENENIS,
& Alexipharmacis.
LIBELLUS.

PRÆ-

PRÆFATIO.

Enenorum cognitio non inutulis tantum, sed de-
testanda etiam videri pos-
set, nisi maleficorum ho-
minum, qui illis ad vitæ
perniciem abutuntur, improbitas nobis
imponeret, qui artem salutis defensatrice
profitemur. necessitas atem inquirendi om-
ne tormentorum genus, quo caduce hu-
manitatis imbecillitas etiã pro improborũ
libidine concurritur. Nullus enim ignora-
tis malorum causis, rectum invenire, ne
dixerim admoveere presidium unquam di-
dicit, idq, tanto difficilius est in venenorũ
curationibus, quanto occultior est veneni
vis, naturam destruens, omniumque, me-
dicamentorum operam fallens, paucis ex-
ceptis, qua multorum seculorum experi-
entia, venenorum potentiam eluctari ob-
servavit. Inter quæ fateor esse quam plu-
rima ad infringendam omnium propemo-
dum

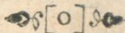
dum virulentorum vim tam efficacia, ut etiam non cognita Veneni corpus affligentis, specie, magna inde concipi possit salutis spes, lethaliūq; accidentiam curatio institui, tutius tamen ac citius sanari infectum, si cuiq; veneno proprium opponatur arri doctor, dubitari non potest. Est igitur apprimē utilis singulorum venenorum cognitio ad arcendam illorum calamitatem omnibus quidem fortuito casu impendentem, iis verò præcipuē, quorum fortunā, dignitatem, famam multorum oculi inięque ferunt. Invidia enī animi tyranna non nisi ad grande malum alieno bono irritatur, & fortasse parva putaret venefica tormenta ad explendam aliena clade rabiem, si maiora doloſum scelus invenisset. Et tua, Vir illustrissime, quamquam innoxia virtus, perditorum hominum fraudi obnoxia est, ut aliquid operæ ad salutis tue custodiam collaturum me sperem, si quos tua sanctimonia vitæ, & in gerendis Reipubl. oneribus integritas cum incredili prudentia coniuncta gravius offēdit, exarmaverō hisce telis, quæ aptiora

K k sunt

sunt infidiis, tibiq³ omnia indicavero, tum venena, tum his adversantia Alexipharmaca. Nam uti est in proverbio, iacula prævisa minus feriunt: minimè verò venena, quorum vis plane irrita evadet, si optimorum Alexipharmacorum frequentius usu naturam probè communiveris. De utrisq³ ergo brevem accipetractionem, quam etsi disputationibus vacuam, tuæ tamen petitioni satisfacuram mihi persuadeo, cùm nihil omiserim eorum, quæ vel in hoc argumento curiose quæri solent; vel necessario sciri debent.

A signis particularium venenorum seiunxi hunc laborem, & quia ingentia extant de illis volumina, inter quæ primas tenet Sancti Arduini opus, & quia nihil conscribere referre putavi ad ea quæ cognoscere optas, communem sc. Venenorum & Alexipharmacorum naturam, & agendi vires, tam incerto temporis intervallo circumscriptas, ut aliqua rē fere oculi de medio tollant, alia diuturna tabe interficiant, denique singulorum materias in certum ordinem redactas, ex quo facile colligi

colligi possit, quid natura sit proficuum,
 quid exitiale, omnique studio evitandum.
 In quibus distincte explicandis Metho-
 dum à rei natura sumptum sequar, ut pri-
 mo, quid venenum sit exponam: quaque
 ratione corpus nostrum immutet: deinde
 an venenorum actio in corpus, vel pro dan-
 tis arbitrio, vel pro natura propria effica-
 cia certo tempore fit definita; tum, an em-
 nium venenorum assumptio minime du-
 biis coniecturis ab exercitato Medico di-
 gnosci valeat: denique quot sint veneno-
 rum genera, & quæ sub singulis particu-
 laria contineantur quo ordine quidquid
 ad Alexipharmacorum notitiam
 pertinere videbitur, pari bre-
 vitate perstrin-
 gam.

Quid sit

VENENVM.

Orum, quæ assumuntur à nobis tria sunt genera; Alimentum, Medicamentum, Venenum: Alimentum est, id, quod à viventis calore immutari & in eiusdem abire substantiam potest, ideoq; patiendi potius, quam agendo afficit corpus, quia necessario vincitur à calore, ut in alienam substantiam transmutetur. Reliqua duo agendo præcipuè afficiunt corpus, cum victricia remaneant, neque concoqui possint, & defluentem corporis substantiam nutritionis ope refarcire. Ac Medicamentum dicitur, quidquid alterat corpus cum iuvamento; Venenum vero, quod naturam corporis corrumpit, ac propterea alimento è diametro opponitur, medium

dium inter hæc duo extrema locū
obtinente medicamento. Quod
autem aliquid ad nutriendum, vel
corrumpendum corpus sit compa-
ratum, aliunde nō provenit, quam
à certa proportionē temperamenti,
cuius causā alimentum potentia est
tale, quale est vivens : Venenum
vero vitæ conservationi adversatur,
quam temperamenti proportionē
nulla humana mens à priori defini-
re potest, siquidem sensu rationis
ministro excedens dumtaxat in
temperamento qualitas percipi-
tur, ac qualitatum ipsa proportio,
neq; tactu percipi, neq; animo pla-
nè deprehendi potest: Itaq; non est
mirandum, si alimenta, & venena
sola experientia duce nobis inno-
tuerint, & pro vario viventium ge-
nere, mutata nimirum tempera-
mentorum proportionē, alimenta,
venenaq; varient, adèd ut interdū
homini sit venenum, quod pecus
nutrit, & vice versa; pec⁹ interimat
Kk 3 quod

quod hominis naturæ est amicum.
Ex quo facile intelligere est, qua
ratione venenū agat in corp^o. Cū
n. universo corpori viventi, cūctis-
que eius partib⁹ certa insit tempe-
ramenti propriis definita terminis
excessus, & defectus, extra quos vi-
tale temperamentū esse desinit, cō-
stat eam temperamenti latitudinē
perverti, penitusq; destrui oportere
ab eo, quod veneni nomen mereat-
ur. Duo autem ad temperamentū
vitæ functionibus inserviens ne-
cessariō concurrunt, insita tempe-
ries à mutua elementorū refractione
orta, & influens calor, quo insi-
ta temperies actuatur. Vtrumq; ex-
pugnat venenum, eademq; pugna
geminam infert cladem, dissoluti-
one caloris influentis, & proprii,
seu insiti temperamenti corruptio-
ne, non quemadmodū excellens a-
quæ frigus & intensus ignis ardor
corrumpit corp^o excessu qualitatis
omnia in se commutantis, sed toto
tem-

temperamento viventi corpori ad-
versante, licet in eo nulla sit excel-
lens qualitas, quæ ultra medicamē-
ti vires agere, atq; alterationis finis
excedere deberet; ea propter im-
proprie venena appellantur, quæ-
cunque qualitatis excessu nos cor-
rumpunt, vel frigiditate extinguen-
do, vel caliditate inflāmando, eaq;
non genere, i. e. naturæ contrarie-
tate, sed copia necare omnes cum
Galeno consentiunt. At propriè ve-
nena, quæ genere necāt, longè mi-
norē quantitātē (habent n. & ipsā
determinatā, qualis ad omnē natu-
ralem actionē requiritur) postulāt,
& in parva quantitate brevi totum
corpus immutant. Neq; est existi-
mandum, propria venena omnia in-
ferre mortē primaria cordis affecti-
one, quāvis certum sit, ea vitæ ad-
versari. Nā partium temperamenta
proportionē cū differant nō habent
eandem cum venenis repugnantia-
m, sed pro varia partium disposi-

Kk 4

tione

tionem variat quoque; venenorum actio, quare alia primò afficiunt cor, omnium deterrima; alia pulmones, ut lepus marinus; alia vesicam ut cantharides; alia nervos ut Argent. vinum; alia cerebrum, ut ursi & catti cerebrum medulla arietis, & quæcunq; alia hominem demerant, alia testes, ut menstruum corruptum, quanquam à partibus primò læsis necesse est cordi communicari noxam priusquam vita decedat.

AN VENENI.

In corpus actio sit

Certo temporis spatio definita.

DEclarata veneni natura, deinceps inquirendum quanto tempore perferri possit eius actio, salva manente vita, hoc enim cognito, constabit quoque, an venena diu latere possint in corpore, antequam proprias vires exercent, & an dari possint aliqua tam ignavia,

via, quæ longissimo dumtaxat temporis tractu interficiant, interim verò indomita à viventis calore expelli nequeant, sed in corpore ad certissimam illius perniciem conserventur. A manifestis dubii solutionem deducamus. Quis autem non confitetur, finitam agentium, & patientium naturalem agendi resistendiq; potestatem aliquo finiti temporis spatio circumscribi? omnis enim finita virtus agendo, patiendoque consumitur, eoque citius absolvitur actio, quo virtus activa fortior, passi verò resistentia debilior extiterit. Cum igitur non omnium corporum, quæ à venenis patiuntur eadem sit dispositio, neque omnium venenorum eadem activitas, incertum esse spatium victoriæ, qua venenum de vita triumphet, necesse est; qui calido, humidoque sunt temperamento, atq; adeò meatus amplos habent, facilius inficiuntur, citiusque pereunt,

Kk 5 quam

quam natura frigidiores, toto corpore adstrictiores; qui multis abundant excrementis, potissimū in ventriculo, ægrius afficiuntur, obruto ad tempus, & impedito veneno superfluitatum alluvione, quàm bono habitu præditi, in quibus venefica vis sanguini, membrisq; celerimè communicatur. Inter venena ipsa citò interimūt, quæ calida sunt, partiumq; tenuiū, ac propterea in penitiores vias facile sese insinuant lentius agunt frigidā, & terrenam habentia substantiam, quia insensibiles partium cavitates ægerrime subeunt, eandemq; ob causam viscida, & oleaginosa aliquo tempore ventriculo adhærescentia, prius, quam aliò distribuuntur, tarde se produnt. Adhæc citius agunt proprie venena, quæq; nat. contrariedade necant, quàm improprie venena, quæ qualitatum excessu, & mole necem inferunt. Non tamen putres, perpetuum esse, quod scribit

Gale.

Galenus; Venenagenerē lethalia altero, vel tertio die interficere: Erodentia id, ut plurimum præstant, aliquando etiam primo die, si ventriculū acri sensu præditū offendāt. Quæ putrefaciunt longius requirunt tempus ad humorum, ac partium corruptionē; quæ autem cordi, spirituiq; vitali primò adversantur, intra paucas horas è medio tollunt, si vel tenuissimā habeant substantiā, qualia sunt quorundā animalū in Aphrica degentium spumæ, & liquores naturales stirpium quarundam venenatarum Arabiæ, & utriusq; Indiæ, vel vaporis forma respiratione in cor atrahuntur, aut etiam transpiratione arterias penetrent, quales sunt venefici vapores aquarum, quib⁹ indumenta, & alia quæ contrectantur, infici consueverunt. Atq; ex his altera dubitationis pars facile diluitur: Possunt enim venena diu latere in nobis, & longo temporis tractu

COR.

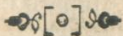
corrumpere, immo quod incredibilius videri possit. diu aliquando detinentur venena, vel assumpta; vel in corpore præcreata, priusquam in loco affecto notabile aliquod symptoma pariant, quæ tandem post quatuor, aut sex menses, vel longiori temporis decursu hominē perimunt, uti eleganter comprobabat Galenus 2. in pr. Prorrhēt. textu 17. exemplo veneni canis rabidi, cuius actio tanquam emortua lethifera facultate per plures annos feriri sæpe observata est, rabiæque, & funestum aquæ timorem tunc demum inferre, quando omnis in demorsa parte relictæ venenæ vis, & multorum annorum intervallo enervata, & continuo corporis defluxu plane consumpta credebatur. Huius eventus causa iam indicata est.

Nam venena, quæ circa ventriculum, & in longissimo venarum tractu hærent, priusquam ad appellunt

lant partem, cuius naturæ adver-
santur, nullū pestiferæ virtutis evi-
dens argumentum exhibere pos-
sunt, cum actio quæcunq; corru-
ptiva ratione contrarietatis fiat, &
sine patientis ad corruptionem di-
spositione, non modo non perfici,
sed ne inchoari quidem possit. Itaq;
mirandum non est, si partium, quæ
à veneno non patiuntur, expultrix
veneni commerciū ferat, aliarumq;
partium noxam, veneni depulsio-
ne minime avertat: Cur autem ve-
nena diu hæreant in longinquis
partibus, vel in corporis impurita-
tem, densitatem, frigiditatem, vel
in veneni lentorem, oleositatem,
crassitiem, atq; constipandi vim re-
ferri debet. Quod utinam perditis-
simis venenorum compositoribus
ignotum esset. Nam ut maleficium
celent, abutuntur arte, & acutissi-
morum etiam venenorum vim pro
arbitrio retardant, astringentium,
crassorum, viscidorum, pinguium-
que

que commixtione. Quæ ratione
putrefacientia, inflammantiaq; ve-
nena certis astringentibus mixta, &
destillata desperatas excitant angi-
nas, nullam veneni speciem præ se
ferentes, soloq; lacte ad continuam
oris collutionem curabiles. Quam-
obrem dubitari non debet, dari ve-
nena ad tempus, multa; huiusmo-
di sponte provenire, & multo plu-
ra confici posse eadem methodo,
qua salubrium pharmacorū com-
positiones absolvuntur, fueruntq;
cadentis Romanæ Reipublicæ tē-
poribus homines tam improbi, Flo-
rus Mendesius, Heliodorus Athe-
niensis, & multò ante illos, Orphe⁹
Theologus, & Aratus, qui veneno-
rum compositiones, non ad artis
ostentationem, sed veluti odio hu-
mani generis irritati in exitium il-
lius descriplerint, quorum scelestæ
operata maximo temporis benefi-
cio, & posteritatis bono perierant.
Quod si aliqua dantur venena non
acria,

acria, & erodentia, neque inflam-
mantia, aut putrefacientia, quæ
moderata frigitate, validaq; sicci-
tate ventriculum, cui forte adhæ-
reant, afficere possint, atque adeo
nativum eiusdem calorem sensim
hebetare, humidumque, ut aiunt,
radicale lente absumere, talia om-
nium lentissima fore arbitror,
quippe quæ mediante ventriculi
marcore totum corpus extenuant,
extremaque macie tandem consu-
munt: Tale falso creditur esse Ada-
mantis pulvis, quem non modo in-
noxium esse multorum experien-
tiis abunde hætenus compertum
est, sed etiam venenis omnibus
strenuè auxiliari contendunt non
infimæ notæ scriptores, & in re-
rum naturalium observa-
tionibus solide ver-
sati.

An

An omnium

V E N E N O R U M.

*In corpore latentium dentur certa signa,
aut saltem probabiles con-
iectura.*

CUm actio corruptiva, qua Ve-
nenum naturæ vim infert, sa-
nitati magis adversetur quàm ulla:
res, qua corpus è statu valetudinis
deturbatur, necessarium fortasse
videbitur, ut in ea corporis violen-
ta mutatione aliquæ efflorescant
notæ, quibus maligna causa non
obscurè deprehendatur. Hæc enim
popularis opinio è trivio ad torum
delata, omnium fere Iudicum ani-
mis firmiter iam insedit, ut etiam
eorum, qui veneficio extincti exi-
stimantur, cadavera Medicis ex-
ploranda committantur ad dete-
gendam mortis causam, quasi ve-
nenorum indicia non solum ægri-
tudinis tempore manifesta sint, sed
etiam

etiam post interitum impressa corpori relinquantur; attamen longe aliter res sese habet, maximaq; venenorum pars etiam in arte medica versatissimis occulta est, non solum quo tempore veluti consopita parum agunt, aut nihil, sed etiam quando corrumpunt partem ipsam, cui sunt contraria, multoq; magis postquam vita iam expugnata omnis veneni, naturæ actio cessavit. Nam à symptomatibus potissimum venenorum signa desumuntur actione læsa, excretis, & mutata corporis qualitate, inter quæ nullum est læsionis genus quod ab alia causa pendere non possit, si quidem generantur venena in nobis, pro vario ad varia membra motu, eorum actiones miris modis viriant, & non rarò momento fere temporis homines è medio tollunt, quorum corpora post mortem, aut livent, aut nigricant, aut varia sunt, aut citò defluunt, vel molestant putredinem.

nem olent teste Gal. 6. *de loc. affect.*
 c. 5. quæ quidem accidentia corpori
 adveniunt, cum ob internam hu-
 morum, partiumq; corruptionem,
 tum ob incredibilem colorum va-
 rietatē, quæ lienis, iecorisq; vitio
 absq; externi veneni offensa in hu-
 morib. efflorescit, eodē Gal. autore
 5. *de loc. aff.* c. 7. ut propterea illorum
 sententiā amplecti vereatur, qui
 certam assumpti veneni coniectu-
 ram esse aiunt, si homo natura pro-
 bis humoribus abundans, ac sano-
 rum more educatus, repente mo-
 riatur, statimq; liveat, nigricet, ver-
 ficolore efficiatur, defluat, graviterq;
 oleat. Nam etiam in sanis, vel re-
 tento alicubi necesseario alicui^o ma-
 teriæ effluxu, vel ob pravū victum,
 pessimum quid generari potest, cu-
 ius exiguum initium nulla nota de-
 prehendatur, donec tractu tempo-
 ris aucta in corpore dispositione
 trahatur in consensum aliqua prin-
 cipaliū partium, à qua deinde uni-
 ver-

versum corpus celeriter alteratur;
q̃ si nulla impedita rei inutilis ex-
cretionē, atq; perspirationē iam di-
cta repente cōringeret homini pro-
ba tēperie prædito, optimisq; cibis,
qua decet moderariōne, vescenti,
talem assumpto veneno extinctum
esse ratio convinceret.

Verum n. verò quanquam vene-
norum intus genitorum effect⁹ si-
miles sint iis, qui ab assumptis, vel
admotis proficiscuntur, est tamen
longe maior affinitas venenorum
sponte necantium, & externorum
putrefacientium, quam aliorum in-
flammantium, extinguētium, & e-
rodentium, quę probabilib. conie-
cturis hoc ipso cognoscuntur, quod
citò agunt post assumptiō: vixq; ali-
quot horarum spatio retardari pos-
sunt, alioqui nullum damnum infe-
rentia, q̃ ab aliis internis causis lon-
giori tempore afferri nō queat. Qui
autē sint cōmuniores venenorum,
pro generum varietate, effectus,
imò,

imò, quid singulæ eorumdem species præstent, legi potest apud Arduinum.

Porro quemadmodum effectuum similitudo assumptum venenum celat, ita assumptio ipsa variis fraudib⁹ à veneficis occultatur, in quas animum, oculosque diligentes intendat, qui periculum infectionis vitare cupit.

Aridi pulveres acres, & mordaces; vel aromaticis speciebus adulterantur, vel dulcium societate temperantur.

Fetida odoratis occultantur.

Sales, & olea ex plantis, & animalibus chymice conflantur vulgaribus condimentis quàm simillima, inficiuntur; pocula stillatitiis aquis, sed non vulgari ratione præparatis; Tales enim pro excessu qualiratis in temperamêto vincens calefaciunt quidem, ac refrigerant, vere tamen veneni naturam non acquirunt, cùm vulgari destillatione

latione tenues partes separentur à terrenis, atq; adeò totius temperamenti proportio, sine qua proprie venenum naturam retinere nequit dissolvatur. Quam ob causam nulla vulgari destillandi modo aqua evasit unquam, aut venenata, aut purgans. Quandoquidem purgatrix facultas, uti & venefica non in uni⁹ qualitatis excessu, sed in totius temperamenti energia consistit. Ac venenatis quidem aquis, & oleis infici puto acies, apicesque cultrorum, quibus lethiferi boli porriguntur, sicuti certum est strophiola, industria, chirothecas, aliaq; indumenta aptis liquoribus perfusa, & delibuta, venenum facile communicare corpori, postquam eius contactu incaluerint. Quid plura? Tot sunt venenorum occultandorū modi, ut veneficorum fraudes etiam ab oculatissimo cognosci vix possint, nullumq; adversus venena tutius præsidium hæctenus inventum sit, quam

quā inter amicos cōversari, & frequēti Alexipharmacorū usu se ipsū probe communire, Quis enim crederet, nisi docuisset eventus, litteris scriptis, & adhuc madentibus inspergi posse tam pestiferos pulveres, ut epistola religata legentem interimat, si propius admoveatur; sed & iucundissimi florum halitus veneno inficiuntur sepe instillatis aquis in germinantem florem, donec explicetur; & candelarum ellychnia tam diro pharmaco inquinantur, ut emissus inde fumus, cubilium aerem pestiferum reddat, adeò nihil tutum esse potest, ubi invidia hominum malignitatem dolo acuerit.

DE DIFFERENTIIS

Venenorum.

Reliquum est, ut venena recensamus, non illa quidem composita, quæ ad hominum perniciem olim excogitata, atque litterarum monumentis cōsignata, nunc temporis

poris oblivione deleta sunt, quorū
ego me ignarū esse gaudeo, sed sim-
plicia, quæ sua sponte proveniunt,
& vel consilio vitari, vel arte curari
possunt; bifariam ergò dividuntur
pro partium, quas corrumpunt, &
corrumpentis facultatis varietate :
Ratione corporis, q̄ patitur à vene-
no si considerem⁹ universum ani-
mantium genus, Venenum dicem⁹
aliud esse tale simpliciter, q̄ adver-
satur toti generi animalium, ut aco-
nitum: aliud secundum quid, quod
certæ animalium speciei est noxiū,
alteri innoxiiū, utiatriplex sylvestris,
pes anserinus dict⁹, qui sues enecat,
alia animalia nutrit, & nux vomica
canib. exitialis, homini nequaquā;
illud genericum, istud specificum
venenum claritatis gratia nuncu-
petur. Si membra ipsa corporis spe-
ctemus, alia sunt venena cordi, alia
cerebro, alia hepati, alia pulmonib.,
alia aliis partibus, in quas veneni ac-
tio grassatur, & inde cordi com-
municatur.

Cere-

Cerebro in primis adversantur, quæ
hominem in perpetuum demen-
tant, tum quæ excessu frigiditatis
soporem inferunt.

DEMENTANT.

Coccula orientales.

Eruca baccif. fructus devorati.

Felis cerebrum, & sanguis.

Lolium copiosum.

Medulla arietis non castrati.

Sanguis menstruus corruptus.

Scammonium utrumq; sed præsertim lon-
gum, cui semen inest nigricans.

Solanum maniacum.

Vespertilionis cor, & lingua.

Vrsi cerebrum in cibis; nec non.

Morsus tarantula, & canis rabidi deniq;

Æ Vivum auribus instillatum.

SOPOREM INDUCUNT.

Cicuta vulgaris.

Cicutaria minor.

Coriandri succus.

Dorychnium.

Hyoscianus uterque, sed magis niger.

Man-

Mandragora.

Meconium.

Opium.

Papaver sativum copiose sumptum.

Solanum somniferum.

Hiucca Americana succus.

Cordi præcipue infesta sunt venena
proprie dicta de quibus infra, pau-
cissimis exceptis : Inter quæ *lepus*
marinus pulmones potissimum ad-
ficit : lecur verò,

Viperæ fel, & morsus

Morsus uem hemorrhoi.

Salamandra caro.

*Toxicum Scytharum, & Phari-
cum.*

Quæ duo postrema venenatis po-
tius armis inficiendis, quam inter-
na sumptione lethifera sunt, & so-
la inter composita venena apud
scriptores leguntur.

Ad toxicum conficiendum eli-
gebant Scythæ viperas enixas, va-
siq; inclusas, insaniem contabescere
sinebant, tum sanguinem huma-

LI nua

num affundebant ad supereminentiam quatuor digitorum, iterumque putrescere in fimo permittebant, denique ichorem supernatantē colligebant ad telorum infectionem.

Pharicum verò est succus radicis Ellebori albi in bubulo cornu servatus donec putrescat, quo Pyrenæi accolæ sagittas imbuebant ad venationē: His enim læsa fera statim concidit, absque illius damno, qui carnē vulnerari loci comederit.

Ventriculo & intestinis maximè efficiunt improprie venena, quæ vel manifestis agunt qualitatibus, de quibus mox dicetur, vel superpurgatione mortem afferunt, qualia sunt omnia validiora purgantia assumpta maiori quantitate, quam ad tolerabilem vacuationem conveniat, vel exhibita corpori læguidiori ut pote puero, seni, convalescenti, & acuto morbo laboranti.

Altera venenorum divisio ratione facultatis, qua agunt, celebrior est

est apud scriptores, vel enim excessu alicuius qualitatis corrumpitur corpus, vel veneficæ naturæ contrarietate, seu totius temperamenti proportionē repugnante vitali temperamento corporis. Priora dicuntur improprie venena, & venena quantitate, quæ tota natura non sunt inimica vitæ, sed molestantum, & qualitatis intemperie dominantis excessu.

Posteriora dicuntur proprie venena, item venena genere, & à tota substantia, quia nulla sui parte convenientiam habent cum natura viventis, sed illam totis viribus oppugnant.

Improprie venena late patent, quædam caliditate sua viscera inflammant; quædam frigidityte extinguunt; quædam humiditatis affluxu suffocant; quædam siccitate marcorem inferunt: alia secundis agunt qualitatibus acrimonia cum

LI 2 crassi.

crassitie partium erodendo, tenui
mordacitate impense stimulando,
nimia astrictione necessarios meatus
occludendo, unde suffocationes,
& volvuli fiunt.

INFLAMMANT.

Anacardia.

Buprestis.

Cantharides renibus, & vesica potissimum infesta.

Chamadaphne.

Chamelea.

Crocus liberatiter sumptus.

Daphnoides.

Dracunculi semen.

Euphorbium.

Flammula Iovis, & quaecumq; alie demarides huius generis.

Lathyrus, vulgò Cataputia.

Mel Heraclioricum.

Myrrha largius sumpta.

Panacratium Hispanicum, cuius affricus infici aiunt cultros.

Psyllii seminis pars intima.

Ranunculus quicumque, excellit tamen inter

Joannis Prævotii. 797

inter ranunculos herba sardonias,
que diaphragma inflammat, &
continuo risu inde excitare homi-
nem ridentem necat.

Adde iam dictis.

Scyllam crudam.

Staphisagriam.

Tapsiam.

Tithymalum.

Thymeleam.

Lac ficulneum.

Ictus apum, & vesparum.

E X T I N G V V N T

Calorem naturalem.

Præter iam recensita soporifera.

Elos Africanus, vulgo cariophyllus Tur-
cicus

Arbor Parydis, &

Aqua gelida ubertim corpore sudante
haurita.

HUMIDITATE FLATULEN-
ta suffocant.

Carnes calentes refrigerata inter duas pa-
tinas arte connexas.

Ll 3 Col-

*Colchicum lethale, dictum ephemerum,
quia unius dici spatio interficit.*

Fungi perniciosi.

Lac in ventre concrefcens.

Pifces calentes fuffocati.

*Sanguis taurinus calens epotus, & Plum-
bi fcofs.*

*Huc pertinet glans plumbea inuncta, vel
involuta lardo falito, quia partes
vulneratas pinguis humiditatis ad-
hafu, cito putrefacit.*

SICCITATE NECANT.

Antimonium crudum.

Ceruffa.

Ferrifcofs, &

Plumbum uftum.

Scoria lota.

Lapis Magnes.

Lithargyrum, à quo fit volvulus.

Minium factitium.

ERODVNT VERO,

Vlcerantq;.

Aerugo.

Aeris quama.

Argentum vivum præcipitatum.

Subli-

Sublimatum.

Arsenicum crystall. album.

Luteum, vulgò Risagallo.

Arsenicum crystall. rub. vulgò

Reazar.

Auripigmentum.

Campanarum scobs deraſa.

Calx viva.

Calchantum, maxime uſum.

Chalcitis.

Cinnabaris factitia.

Minium foſile.

Melanteria.

Miſis.

Sory Sal plumbi.

Viride æris.

Sanguis ſerpentum.

Aqua fortis.

Oleum vitrioli.

Animonii.

QVÆ NIMIA MORDACITA-
te Partes irritant.

Vt choleram plurimum excitant

LI † nimi-

nimirum Ova barbatuli piscis, præsertim mense Maio.

Cryfocolla fossilis non lota.

Genista semen.

Helleborus albus,

Lapis Armenus } non preparatus
Cyaneus. }

Sudor quadrupedum.

Aqua stillaritia radices salicis perticalis.

A D S T R I C T I O N E

Lethalia sunt

Gypsum usum.

Illic scobs, &

Herbæ Bella dona dictæ radicis,
nec non baccæ.

Propriè venena, quorum vi cordi infestissima calor influens inprimis dissolvitur, vitalisq; facultatis tonus evertitur, plurima sunt; quorum magna pars Europæ est incognita. Extrillant enim ex Aphricanis arboribus non descriptis, quædam lachrymæ oleosæ perniciosissimæ, quibus Mauritanii Reges vindicias agunt. Imò totam illam oram Occ-

Oceani Atlantici, quæ à perpetua viriditate arborum caput viride à Navarchis appellatur, adeò refer- tam nunciant venenatis stirpibus, ut quotquot amœnitate loci allecti eò appulerunt terræ lustrandæ gra- tia, gustatis obviis herbis, & fructi- bus è vestigio conciderint; omitto rabidorû animalium spumas, quas Nigritani venefici venationibus quæ- runt ad vicinorum populorum perniciem : Fera enim animalia, quo tempore Veneris æstu exarde- scunt, facile in rabiem vertuntur, accedente ira, & labore, ex venato- rum insectatione, nihiloque meli- orem spumam ore concipiunt, quã rabidi canes quorum veneno, si a- gendi moram excipiamus, nescio an ullum aliud sit perniciosius.

Nobis autem cognita sunt, quæ sequuntur.

EXPLANTIS.

Aconitum

LI 5

Ag-

Agaricus niger.

Apocynum.

Azadarach. Avic. vulgò Sycomorus.

Chamaleon niger.

Ixia.

Napellus.

Opocalbasum, seu myrrha venenata.

Papaver corniculatum.

Taxus arbor.

Thora Vvaldensium.

Nux Fausel Arabum, & Araca eius
arbor.

EX ANIMALIBVS.

Aranea.

Bufo. eiusq. ol. stillaricium, & spuma.

Canis piscis fel.

Castoreum corruptum.

Eruca pini.

Faniculi umbellis ingeniti vermiculi viri-
des.

Pardis fel.

Rubet arana.

Tigridis pi. i.

Huiusmodi venena instillantur
quoque ictibus :

Scor-

Scorpionis marini. & terrestria.

Draconis marini.

Pastinaca marina.

Præterea moribus.

Aspidis.

Ammodita.

Acontia.

Basilisci.

Cerasta.

Cenchyros.

Drycini.

Dipsadis.

Natricis : sunt hæc genera serpentum.

Crocodili.

Lacerta chalcidica.

Muris aranei.

Mustela.

Scolopendra.

Stellionis ; & omnium rabidorum animalium. Atque iam dictis potentia non cedunt iecoris venena antea proposita.

Inter fossilia reponerem adamantē, nisi me Cardani autoritas, Scen-

Scenkii experimenta, & Garziæ ab Horto historiæ in aliam deducere sententiam, reponentium nobilissimam hanc gemmam inter ea, quæ veneno infectis corporibus opitulantur.

Habes igitur vir Illustriss. omnium venenorum censum, in quo si titulos attente advertas, facile colliges particularium venenorum effectus quos idè subtrici, ne tractationis minime necessaria prolixitædium aliquod tuis curis aspergeret.

Restant consideranda venenorum remedia, in quorum providentia non minus benigna nobiscum fuit natura parens, quam in venenorum procreatione illiberalis, & malignitatis specie noverca.

DE ALEXIPHARMACIS.

Quæ venenis adversantur Antidota, & Alexipharmaca ab effectu appellantur. Non omnia tamen, quæ venenatis prosunt, illis nominibus

bus intelliguntur. Cum enim ob assumpti veneni suspicionem curatio instituitur, variis opus est præfidiis, quorum alia venenum vacuant, alia roborant partes, quæ veneno afficiuntur, nimirum ut illi actioni validius resistent, omnemque noxam expultricis ope procul arceant, alia denique inchoatam à veneno corruptionem emendant, & contraria qualitate corpus alterant, inque præstinum statum restituunt, quæ sola alexipharmaci nomen proprie sibi vindicant, quia veneficam qualitatem primaria virtute Infringunt. Roborantia verò, & vacuantia non sunt venenis per se contraria, cum multis aliis morborum causis expugnandis conferant & veneni alterationem ex accidenti impediunt, quemadmodum faciunt quoque illa quæ venenatis ictibus & morsibus admoventur ad veneni retractionem ne per communia vasa ad principium

lium partium aliquam perveniat, ibique suam vim exerceat, quamquam negari non debet, magnam propriè Alexipharmacis intercedere affinitatem cum roborantib., & præsertim cardiacis, quia hoc ipso quod veneni actionem vitæ inimicam strenue oppugnant, partem, quæ à veneno patitur necessariò corroborant, convenientia quadam, & similitudine temperamenti, cuius causa utrumque, Alexipharmacum scilicet, & membrum vivens cum veneno simultatem gerit, totaque, ut aiunt, substantia colluctatur. Ne tamen hinc inferat quispiam, eandem esse proportionem temperamenti partis viventis, & Alexipharmacis si verum est venenum toto temperamento, & contrarietatis ratione illis adversari, cum inter duo extrema tantum versetur contrarietas, atque adeò unum non possit pluribus esse contrarium. Sciendum est, proportionem totius.

rius temperamenti, quæ est fundamentum convenientiæ, & dissensionis iam memoratorum agentium, non esse spectandam penes exquisitam mensuram quantitatis, & qualitatis elementorum in mixti temperatione coalescentium, sed penes latitudinem temperamenti specifici, quod unicuique generi proprium inest. Quia igitur proportio temperamenti venenati continetur extra latitudinem temperamenti specifici viventis, adeò ut intra illius proportionis latitudinem vita servari nequeat, dicetur venenum toto temperamento adversari corpori, licet inter proportionem nostri temperamenti, & complexionis veneficæ non sit exquisita contrarietas ratione graduum oppositarum qualitatum, & quantitatum elementarium.

Eadem ratione medicamenta roborantia, & Alexipharmaca toto temperamento, & naturæ similitudine
euna

cum viventibus partibus conveni-
re dicuntur, quia intrā latitudinem
temperamentorum illis congruen-
tium consistere potest proportio
temperamenti vitalis, quod proin-
dè illorum actione conservatur, li-
cet specie à se invicem differant,
Imò longe maior est alimenti cum
vivente corpore convenientia, &
similitudo, quam cuiusquam me-
dicamenti, quod in viventis sub-
stantiā nullo pacto converti potest,
& tamen alimentum specifico tem-
peramento actu differt à tempera-
mento partium viventium, sed po-
tentia est quam simillimum, quia
ob exiguam utriusque tempera-
menti disconvenientiam unum in
alterum facile commutatur; ex his
colligitur duplicem esse Alexiphar-
maci actionem: Alteram in vene-
num ratione dissimilitudinis, &
contrarietatis, alteram in corpus
ratione similitudinis, & conveni-
entiae: Agit in venenum corrup-
pendo,

pendo, & lethiferam eius vim extinguendo; Vnde ridiculum est Auerrh. comentum existimantis, Alexipharmaca tutò non assumi, nisi quando venenum actu latens in corpore illius virtutem exercet, alioqui absente veneno dissolvi calidum innatum actione Alexipharmacum non reperientis venenum, in quod agar; corrumpit enim Alexipharmacum ratione contrarietatis. quæ cum nulla sit ipsi cum corpore vivente, cur etiam absente veneno illi officiat? Imò ratione convenientiæ prodest, vel maxime, & caloris naturalis robur adauget, & reddit vegetius, non modo ad excrementorum expulsionem, sed etiam ad venenorum postea advenientiũ victoriam, ac propemodum contemptum, cum venenorum assumptione, vel contactu nihil immutari videantur corpora frequenti Alexipharmacorum usu ante veneni occursum probe communita.

Exeat

Extat notissimum exemplum Mithridatis Regis, qui ob nimiam consuetudinem nobilis antidoti, cui nomen ab Authore est inditum, sumpto veneno perire non potuit. Post tempora Mithridatis inventa sunt antidota cæteris omnibus æquiparanda, quorum usu etiam homines à venenis tutos reddi certū est. Apud Germanos vulgarissima sunt experimenta viperini pulveris, cuius unica sumptione à venenorum noxa multorum mensium spatio præservari sumentem, sæpe observatum est. Cæterum ea vis armandi corpora adversus venenorum casus convenit dumtaxat propriè Alexipharmacis, minime vero impropriis, quæ veneni manifestæ qualitatis excessu corrumpentis actioni repugnant. Hæc enim calidum innatum non corroborant, nullamque habent cum corpore maiorem convenientiam, quam alia quæcumq; medicamenta alterantia.

rantia, ac proinde tunc solum iuvant, quando venenum excellenti qualitate corpus immutant offendunt. Quæ autem sint propria, & impropria Alexipharmaci inquiri diligentius non potest, quam revocatis in memoriâ venenorum in memoriâ venenorum differentiis, quibus opposita sunt Alexipharmaca. Nam contrariorum oppositam esse rationem inter Philosophos nemo negat. Duo itaq; Alexipharmacorum genera statui necesse est, agentium scilicet, manifestis qualitatibus in temperamento excedentibus, & agentium occulta qualitate, i.e. toto temperamento, cuius proportio nobis occulta est: Illa improprie, ista proprie Alexipharmaca nuncupantur: Vtraq; rursus duplicia sunt, generica nimirum, seu communia, quæ omnib. venenis eiusdem generis adversantur, & specifica, seu propria, quæ particularib. venenis singularem opem ferunt, licet alijs quoq; non segniter auxilientur.

Quod si agendi modum, quo
improprie Alexipharmaca venenū
oppugnant, consideremus, duas
præterea illorum differentias repe-
riemus. Si quidem alia qualitatibus
contrarietate per se agunt, qua ra-
tione refrigerantia Alexipharmaca:
conveniunt venenis inflammanti-
bus, calorifica extinguentibus, hu-
mectantia, siccantibus; siccantia
humectantibus, Epiceraistica mor-
dicantibus, Emplastica, erodenti-
bus, laxantia adstringentibus: ideo-
que minus proprie Alexipharma-
ca dici merentur; alia per accidens
opitulantur, non contraria, sed di-
versa facultate, suntque magis im-
proprie Alexipharmaca: in quo ge-
nere recensentur roborantia calo-
rem innatum partis veneno affectę,
& porissimum cordis; vacuantia
venenum, tum sensibiliter per vo-
mitum, alvum, urinam, sudorem,
scarificationem, tum per insensibi-
lem transpirationem, deniq; attra-
hentia

hærentia venenum à centro corporis ad circumferentiam, quæ morfib., & ictibus venenatis insigne præstant emolumentum. Trahitur venenum tripliciter; Primò, vi caloris, à quibuscumq; medicamentis intense calidis, partiumq; tenuium qualia sunt, quæ rubificantia, & vesicantia vocantur: Aiunt raphanū dissectum sub alis detentum trahere ad se venenum assumptum, ac si comedatur esse exitiale venenum; Secundò, vi vacui, quam infert cucurbitula cum magna flamma, item fuctio, qua Psylli, & Marfi populi ipsi à venenis immunes, serpentum morsus olim persanabant.

Tertiò propria facultate, quam habet omnium animalium venenatorum caro, respectu sui veneni, quo hominem afficiunt, ideò confusa caro animalis, quod morfu vel ictu laterit, plagæ admota, propriū virus, ad se revocat, ob symphatiam, quam cum ipso habet.

PRO.

PROPRIE
ALEXIPHARMACA
communia desumpta à Plan-
tis sunt ista.

AMmi
Angelicæ utriusque radix, &
semen.
Anthræ radix.
Anisi semen.
Aristolochiæ longæ, & rotundæ
radix.
Argemone.
Aromata omnia.
Baccharis radix.
Bdellium.
Bistortæ radix.
Borrago.
Buglossum.
Boni Henrici succus.
Brassicæ semen.
Carduus sanctus.
Carlinæ radix.
Caryophylleus flos.
Cardiaca herba.

Coro-

Coronopus Matth.
 Contraierua.
 Consolidæ regalis flores.
 Cruciata.
 Cuminum.

Cyanus { maior &
 minor.

Dictaminalbi radix.
 Drakenæ radix.
 Elleborina.
 Ericæ flos, & coma.
 Eryngii radix.
 Fungi ceruini pulvis ex mero potus.

Galega, seu ruta capraria.
 Glandin: quernarum decoct. è vino.

Gentianæ mai. radix.
 Helenii, seu Enulæ campanæ rad.
 Hedyfari semen.
 Hypericon.
 Imperatoriæ radix.
 Iridis domesticæ radix.

Irionis

Irionis semen.

Laſerpitium.

Ligustici radix, & semen.

Lignum Moluccense à gr. iij.
usque ad x. sumptum:

Malum citrium.

Mentaſtrum.

Myrrha non ultra 3 i. bibita.

Napi semen.

Nux iuglans.

Ononis lutea.

Perſonatæ ſuccus cum vino
haustus.

Platani pilulæ feminibus prægnan-
tes.

Saxifragiæ)

Pimpinellæ) radix, & semen.

Polemoniæ radix.

Polium.

Rapi semen.

Ruta.

Scordium.

Scorzonera.

Smilacis asperæ acini.

Spar-

Sparganii.)
 Tormentillæ.)
 Valerianæ mai.)radix.
 Vinceroxici.)
 Vnifolii.)

AB ANIMALIBUS.

C Astoreum.
 C. C. maximè primæ culpi-
 des.
 C. asini Indici.
 Cornu Rhinocerotis.
 C. Monocerotis, vulgò Vnicornu.
 Coagulum leporinum.
 Gallorum gallinaceorum cerebr.
 ex mero haustum.
)orientalis, &
 Lapis bezoar)occidentalis.
)
 Lachryma in ceru. oculis arefcens.
 Mumia.
 Mustellæ salitæ, & in umbra sicca-
 tæ puluis.
 Phasiani caro recens, & arefacta.

M m

A FOS.

A FOSSILIBVS.

BOlus armena.
Ebur fossile.

Lapis ophires, ex quo præparantur
vasa ad asservendam aquam magnæ
contra venena efficaciz.

Lapis Paxar Tarratorum, qui
mollis est, fuscus amygd. fere for-
ma, & magnitud.

Smaragdus.

(Lemina.

Terra (

(Melitenfis.

Ex his varia celebrantur à vete-
ribus, & recentioribus composita
antidota, inter quæ excellunt.

Theriaca (Andromachi.

(Diatesseron.

Mithridatica confectio.

El. de ovo Maximil. Imperat. Cæs.

Pulvis Saxonicus à Vueckero de-
scriptus, &c!

Pulvis viperinus, cuius triplex cir-
cumfertur descriptio, paribus en-
comiis decantata.

1. Pro-

1. Proponitur à Quercet. in pharmacopœa sua restituta nomine confectiōis viperinæ iuniperinæ.

2. Traditur à Crollio in Basylica chymica.

3. Est huiusmodi, sumantur, cor, harpar, & tres primæ vertebræ viperæ, exsiccentur in furno lentissimo calore, quoad in pulverem teri possint, misceatur pulveri tertia pars radicis Imperatoris, vel quarta pars Zedoariæ, & reponatur in vasculo, eiusque dosis est ʒi. singulis mē-sibus assumenda, vel longiori temporis intervallo.

Propriè Alexipharmaca specifica tam latè patent, quàm venena, quibus opponuntur. Si ergò spectemus ex animal. desumpta.

BYFONIS, ET RVBETÆ

Antidotum est.

L Apis Bufoneus, &
Arundinis radix.

M m

2

Sma-

Smaragdi pulvis.

Cantharidum.

Ammeos semen.

Nucles pinei.

Terra samia.

Cerebri Carti, & Vrsi.

Moscum odorat.

Terra Lemnia.

Castorei corrupti.

Coriandri sementostum.

Citri, & limonum succus.

Eruca pini.

Dactyli, & oleum melinum epo-
tum.

Caricæ.

Sanguinis Menstrui.

Margaritæ, & Pastilli Viperini.

Fellis, & morsus viperini.

Pastilli viperini.

Ambragrysea.

Theriaca, & Mithridat.

Ol. de Scorpio Matthioli.

Toxici.

Fagi, & Illicis cortex, glandiumque
putamina cum lacte sumpta.

Morsus

Morsus Aspidum.

Gobiipiscis caro elitata.

Terra Melitenfis.

Scorzoneræ succus.

Morsus hamorrhoi.

Hactenus ex M.S. auctoris.

Morsus Phalangiorum.

Anisi semen.

Asparagi radix.

Atriplicis succus.

Mori foliorum succus.

Nigellæ semen.

Trifolii semen.

Extrinfecus.

Caprillum stercus.

Mulus piscis dissectus.

Morsus Tarantula.

Eadem conveniunt, sed præcæ-
teris musica instrumenta, & conti-
nuæ saltationes, usq; ad lassitudi-
nem.

Ictus Vesparum, & Apum.

Malua contusa, & ad catâplasmatis
formam puncturæ admota.

Ictus Draconis marini, Psyllinacæ.

M m 3 Eryn.

Eryngii radix.

Lauri rad. cortex.

Pastinacæ sylu. semen.

Rubi flores.

Salvia.

Smyrnum.

Extrinfecus.

Animalia ipsa dissecta.

Acetum calens.

Fermentum acerrimum ex picelliquata.

Ozimum ex aceto coctum.

Sulphur.

Ictus Scorpionum.

Asphodeli semen, & flos ex vino.

Atriplicis succus.

Aristolochiæ rotundæ radix.

Anellanæ sylvestres.

Blitum ex vino coctum.

Citri semen.

Cyperi rotundi radix.

Gentianæ maioris radix.

Hippofeltni semen.

Lauri baccæ.

Myrti succus.

Mumia.

Mumia.
Serpillum.
Sonchi succus.
Verbenaca.

Extrinfecus.

Amomum cum ozymo tritum.
Cochleæ trita.
Ficulneum lac.
Galbanum.
Lacerta dissecta.
Laserpitium.
Melissa.
Mus domesticus dissectus.
Ol. Scorpionum.
Rutæ decoctum.
Scorpio contusus.
Sapphyrus admotus.
Vermes terreni triti.

EX PLANTIS.

Aconiti.

Abrotanum.
Aristolochia longa.
Balsamum orientale.

Mm

4

Coagu-

Coagulum hædinum, leporinum.

Origanum.

Cicuta.

Amomum.

Cardamomum.

Castoreum.

Iridis radix.

Lauri folia.

Seseli Massiliense.

Colchici.

Castaneæ caro, & media tunica.

Dictamus Creticus.

Glandes quercus.

Polygoni succus.

Serpillum.

Colocynthis.

(Cymolia.

Terra *(Lemnia.*

(

Sardus lapis.

Chamelea, & Thymelea.

Origanum tostum.

Cyclamanis radice.

Gentianæ mai. radix.

Lauri baccæ.

Elæ-

Elatéri.

Menthæ succus.

Fulgorum venenorum.

Allium.

Brassicæ succus.

Melissâ.

Nasturtium.

Porrum.

Raphani sativi succus.

Satureia.

Synapi.

Theriaca ex aceto.

Vinum generosum cum pipere.

Hellebori albi.

Nymphææ flores.

Malum cydonium.

Hellebori nigri.

Absynthium vulgare.

Anisi semen.

Papaveris corniculati, & Opii.

Assa fœtida.

Artemisiæ succus.

Castoreum.

Piper nigrum.

Ruta sylvestris.

Spiritus vini.

M m 5

Na-

Napelli.

Ambragrysea.

Anthoræ radix.

Capparis radix.

Glandium putamina.

Moschus odoratus.

Lapis bezoar.

Musæ depascentes flores napelli, quæ sunt cæteris maiores, cærulei coloris, neque alterius plantæ flores depascuntur. Ex quibus duo præstantissima antidota parantur, contra venena omnia, sed præcipuè contra præsentaneum napelli virus efficacissima.

Primum est apud Guainerium in suo tractatu de venenis, quod

æ Terræ letm.

Bacc. lauri.

Mithridar. an. ʒij.

Muscar. napelli N. xxiv.

Mellis & ol. q. l. M.

Secundum est Petri Ponæ, & Lobelii in suis Animadver. quod

æ Musc. napelli Num. xx.

Aristo.

Joannis Pravorii.

817

Aristolochiæ.

Boli Armen. an. ʒj.

Mellis q. s. ad efformandum.

Electuarium.

Hyoscyami.

Allium.

Capa.

Castoreum.

Mori arboris cortex.

Raphanus sylu.

Ruta sylvestris.

Vinum absynthite.

Mandragora.

Coriandri semen.

Origanum Creticum.

Pulegium sylvestre.

Rhododendri.

Agnicasti semen.

Dactyli.

Fœnogræcum.

Scammonii.

Succus limonum.

Solani sonniferi, maniaci, &

Dorychnii.

Amy,

Amygdalæ amaræ.

Conchylia omnia, seu cruda, seu
cocta.

Squilla piscis.

EX FOSSILIBVS.

Arsenici.

Cryſtallus in pulverem tritus.

Argenti vivi.

Aurum foliarum, vel alia ratione
præparatum.

Argenti ſpumæ.

Apii ſemen, & ſuccus.

Ligüſtri flores.

Ceruffa.

Columbina ova.

Oleum maioranæ potum.

Perſicorum nuclei.

Gypſi.

Gypſo eadem conveniunt, quæ
pro venenatis fungis ſuperius pro-
poſita ſunt.

Magnetis.

Auri limatura.

Sma-

Smaragdi pulvis.

Squamæ aris, & eruginis.

Acori radix.

Corallium rubrum.

Menthæ succus.

Atque hic est omnium Alexi-
pharmacorum communium tum
specificorum census, quorum ad-
hibendorum necessitatem D.O.M.
clementer avertat.

F I N I S.

os[o]se

SIMEIO-